

ת"פ 1543/05/15 - מדינת ישראל נגד יגאל ג'ינח, ערן כהן, רפי ג'ינח

בית משפט השלום בקריית גת

01 יולי 2016

ת"פ 1543-05-15 מדינת ישראל נ' ג'ינח ואח'

בפני כב' השופטת דינה כהן

מדינת ישראל

נגד

ע"י ב"כ עו"ד

1. יגאל ג'ינח

2. ערן כהן

3. רפי ג'ינח

המאשימה

הנאשמים

נוכחים: ב"כ הצדדים הנאשמים.

גזר דין - נאשם 2

1. נאשם 2 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של **תקיפה סתם על ידי שניים או יותר**, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שיחד עם נאשמים 1 ו-3, תקפו את המתלון, תושב שטחים ובעל אישור העסקה במדינת ישראל במועד הרלבנטי, על רקע סכסוך כספי שבין המתלון לנאשם 3.

(הכרעת הדין ניתנה על ידי כב' השופטת הבכירה רובין לביא ועם פרישתה נשמעו הטיעונים לעונש לפני).

יצוין כי נאשמים 1 ו-3 הם אחים וכי נאשם 2 מועסק אצל נאשם 3.

2. על פי כתב האישום המתוקן, שבו הודו הנאשמים, ביום 28/4/2015 סמוך לשעה 13:30, עצר נאשם 2 את רכבו סמוך לאי תנועה באשדוד, שעה שהמתלון עמד על אי התנועה בדרכו למרכז המסחרי הסמוך. נאשם 2 נעצר באמצע הכיכר צמוד לאי התנועה וממנו ירד במהירות נאשם 1, כאשר נאשם 2 המתין ברכב ונאשם 1 יצר קשר טלפוני עם נאשם 3 והזעיק אותו למקום. נאשם 1 עלה רגלית על אי התנועה ותפס בחולצתו של המתלון תוך שהוא צעק "אתה לא הולך עד שאתה לא פותר את הבעיות עם רפי (נאשם 3- ד"כ).

נאשם 1 אחז בחוזקה בחולצתו של המתלון, ניער אותו, הכה אותו באזור הצוואר ומשך אותו בניגוד לרצונו לספסל סמוך, הושיב אותו על הספסל בכח ואמר לו "איך עשית את זה לרפי". המתלון ניסה לקום וללכת מספר פעמים אך נאשם 1 כל פעם הושיב אותו בכח על הספסל ולא איפשר לו ללכת.

לאחר מספר דקות הגיע למקום נאשם 3 ברכבו. נאשם 3 ירד מרכבו כשאחז ברגל של כיסא מעץ. בשלב זה ירד נאשם 2 מרכבו ויחד עם נאשם 3 ניגשו שניהם יחד לספסל בו ישב המתלון וסחבו בכח את המתלון לעבר חניית רכבים סמוכה.

נאשם 3 היכה בפניו של המתלון כך שנגרמו למתלון אדמומיות מעל עין ימין וכן עדשת משקפיו נפלה.

בשלב זה אמר נאשם 2 לנאשם 3 "בוא ניקח אותו מכאן, יש הרבה אנשים". נאשם 2 ונאשם 3 אחזו במתלון, כל אחד מצדו האחר, סחבו אותו לרכבו של נאשם 3 והכניסו אותו בכח לרכב, כאשר נאשם 3 נהג ונאשם 2 ישב מאחור לצד המתלון.

נאשם 3 החל בנסיעה איטית והמתלון פתח את דלת הרכב, קפץ ממנו ונמלט תוך שביקש מעובר אורח להזמין משטרה.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הופנו שלושת הנאשמים לשירות המבחן.

הוסכם כי אם התסקיר יטיב עם הנאשמים בפרמטרים של נטילת אחריות, חרטה, שיתוף פעולה עם שירות המבחן לרבות השתלבות בטיפול אם יומלץ, לא יפתחו תיקים חדשים - התביעה תעתור למאסר מותנה ארוך ומשמעותי לצד צו של"צ, קנס ופיצוי.

צוין כי העתירה בעניינו של נאשם 2 תהיה לצו של"צ בהיקף נמוך יותר שכן חלקו היה שולי.

בהיעדר המלצת שירות המבחן - הטיעונים יהיו פתוחים.

ההגנה בכל מקרה אינה מוגבלת בטיעוניה.

המחלוקת בין הצדדים בעניין נאשם 2 מתמקדת בשאלת אופן סיום ההליך.

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי נאשם 2, כבן 39, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי 16-18. מועסק מזה כשנתיים וחצי באופן יציב כשכיר בתחום הבניין תחת מעסיקו, נאשם 3.

בעבר, הקים עסק עצמאי בתחום הבניה אך בהמשך העסק נקלע לחובות, אותם הוא משלם, לדבריו, עד היום (לא הוצגו אישורים).

נאשם 2 מסר כי קודם לאירוע נאשם 3 פנה למשטרה בעניין הסכסוך הכספי בינו לבין המתלון אך נמסר לו שכיוון שהמתלון הינו תושב שטחים אין בידי המשטרה לסייע וכי אם יפגשו במתלון יביאו אותו לתחנת המשטרה. לדבריו, במועד האירוע פגשו במתלון באקראי וביקשו לתפוס אותו ולהביאו לתחנת המשטרה כפי שנמסר להם.

נאשם 2 התעקש כי לא היכה במתלון בשום דרך אלא עיכבו עד להגעת נאשם 3 למקום. דבריו אלה של נאשם 2 קיבלו חיזוק מהמתלון עצמו במהלך עימות שנערך בתחנת המשטרה.

השירות העריך כי הסיכון להמשך התנהגות דומה מצד נאשם 2 בעתיד הינה נמוכה.

לחובת נאשם 2 שלוש הרשעות קודמות, בין היתר, בעבירות של העלבת עובד ציבור, פריצה וגניבה, כשהרשעתו האחרונה הינה בגין עבירה משנת 2003 (ת/2).

סופו של דבר, המליץ השירות על הטלת צו של"צ בהיקף של 80 שעות.

לעניין ההרשעה- השירות לא המליץ לבטל את הרשעת נאשם 2 וזאת למרות דברי נאשם 2 אודות התיישנות התיקים הקודמים בהם היה מעורב ורצונו לחזור לעבוד כעצמאי במהלך השנה הקרובה. צוין כי בשל ההרשעה הקודמת ובהיעדר פגיעה קונקרטית במצבו התעסוקתי כיום, אין בסיס משמעותי להימנע מהרשעה בדין.

5. הלכה היא כי הימנעות מהרשעה הינה חריג ותתאפשר בהצטבר שני גורמים: על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337, 342).

בעניינו של הנאשם, הגם שמוסכם על הצדדים כי חלקו באירוע מינורי, הנני סבורה שלאור נסיבות העבירה ראוי להטביע חותם פליליות על מעשי הנאשם בדמות הרשעה בפלילים. מתיאור עובדות כתב האישום המתוקן עולה כי תפקיד נאשם 2 לא היה פאסיבי בלבד- נאשם 2 סחב יחד עם נאשם 3 את המתלון לחניית רכבים סמוכה ובהמשך היה זה שהציע לקחת את המתלון למקום אחר כיוון שלדבריו היו הרבה אנשים במקום, ולאחר שהכניסו הנאשם ונאשם 3 את המתלון לרכבו של נאשם 3 ישב הנאשם לצד המתלון במושב האחורי של הרכב.

לנסיבות שפירט הסגור יינתן משקל לעניין העונש.

6. לאור כל האמור, נדחית עתירת ההגנה לביטול הרשעת נאשם 2.

7. במעשיו המתוארים פגע נאשם 2 בזכות לשלום וביטחון של הציבור.

8. נראה כי אף בעניינו של נאשם 2 מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ושל"צ בהיקף ההולם העבירה ונסיבותיה למספר חודשי מאסר.

9. מעבר לשיקולים שפורטו יינתן משקל לנימוקי הקולא עליהם עמדה ההגנה.

10. לפיכך הנני דנה את הנאשם 2 לעונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת תקיפה.

ב. צו של"צ בהיקף של 100 שעות.

ג. פיצוי למתלונן עת 1 בסך 1,000 ₪ לתשלום תוך 60 יום (ככל שלא יאותר בשקידה סבירה יחולט הסכום לאוצר המדינה).

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום 28/6/16 במעמד הצדדים (אושר להפצה ונחתם אלקטרונית ב1/7/16 עקב תקלת מערכת ביום הדיון).